

Jan Kucharski, Janina Kurowska, Wojciech Rossa, Stanisław Kostka, Barbara Lepówna

Władysławowo, woj. gdańskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 19, 151

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Poza badaniami w wykopie głównym prowadzono ciągły nadzór nad pracami ziemnymi w piwnicach pałacu i w obrębie wykopu pod skład opału w północnej części dziedzińca. Zarejestrowano tu nawarstwienia związane z okresem średniowieczno-nowożytnym.

Badania w Wisłaniu zostały zakończone.

WIENIAWKA, gm. Horodko
woj. zamojskie
Stanowisko 6

patrz
neolit

WILEKOWICE, gm. Wartkowiec
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze

WŁADYSŁAWOWO
woj. gdańskie
Stanowisko 4

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Jan Kucharski /autor sprawozdania/, przy współudziale mgr Jasiны Kurowskiej, mgr. inż. Wojciecha Rossy, mgr. Stanisława Kostki. Konsultantem badań jest dr Barbara Lepówna, Finansował WKZ w Gdańsku - Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Badaniami objęto południową część osady. Złożono 3 dalsze wykopy /V-VII/ o łącznej powierzchni 1,25 ara. Eksploatowano do głębokości 1,8 m od powierzchni. W wyniku eksploracji odsłonięto 7 obiektów, w tym 3 paleniska oraz bardzo liczne ślady po kółkach drewnianych. W wykopie VII pod wczesnośredniowieczną warstwą zalegał obiekt, który na podstawie ceramiki można datować na okres wpływów rzymskich. Z tego ostatniego okresu pojawiły się także kilkanaście razy litne fragmenty ceramiki.

Z ciekawych zabytków można wymienić: gliniany przęślik, bryki nieobrobionego bursztynu, nóż żelazny, żelazne gwoździe /w tym 1 od lodzi/, fragment młotki żelaznej oraz lupina orzecha *laskowego*.

Pozyskano mniej niż poprzednio ceramiki wczesnośredniowiecznej. Kontynuowano wierceńca oraz badania geofizyczne w oparciu o czasomierz sejsmiczny CS-2 produkcji PGGN-Toruń /1971 r./.

Badania będą kontynuowane.

WOJCIECHÓW-STARZY GAJ
woj. lubelskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii
w Lublinie

Badania prowadził doc. dr Jan Gurba i mgr Barbara Bargiel. Finansował DW oraz UMCS. Pierwszy sezon badań. Wczesnośredniowieczne cmentarzysko kurhanowe, ślady osadnictwa neolitycznego.

W trakcie badań powierzchniowych w 1983 r. mgr L. Gajewski odkrył w lesie pod Nałęczowem na wierzchołku ponad doliną małego cieku zwartą grupę kilkunastu kurhanów, zajmujących obszar około 1 ha. Podstawy wszystkich kopców mają kształt owalny lub okrągły, różnią się natomiast zachowanymi wysokościami. Największy kopiec - jak i samotny stojący nieopodal - posiada ok. 5 m wysokości, pozostałe są znacznie niższe od ok. 1 m do kilkunastu nawet centymetrów.

Wykopiskami objęto dwa kurhany, badając je metodą kwater. Średnica kopca I wynosi około 10 x 11 m, kopca II - 6 x 8 m, zachowana wysokość odpowiednio około 1 i 0,5 m, licząc od pierwotnego poziomu gruntu. Obydwa kurhany leżą obok siebie, rozdziela je niewielkie zagłębienie, tworzące rów, z którego wyłizerano ziemię na usypisku wierzchniej nakrywającej warstwy kopca. Budowa wewnętrzna kopców przedstawia się następująco - warstwę zewnętrzną [I] stanowi bardzo cienki humus współczesny o miąższości około 5 cm. Warstwa II o miąższości około 30-35 cm zbudowana była z pyłu piaszczystego. Poniżej wyróżniono poziom gleby pierwotnej zalegającej na głębokości 40-85 cm i stanowiącej strop calca /warstwa III/, będącego szarą gliną, przemieszaną w górnej części z pyłem piaszczystym i przechodzącą w piasek grubziarnisty z dużą zawartością żwiru. W kurhanach nie zaobserwowano warstwy z ciałopaleniem; prawdopodobnie mamy w nich do czynienia z typowym pochówkiem rozproszonym. Przepalone szczątki kostne rozsypano na poziomie powierzchni gruntu, przykrywając je następnie niewielkim kopcem ziemnym. Na tym samym poziomie i w nasypie właściwym znaleziono fragmenty ceramiki, na podstawie których obydwie kopce można datować od 2 połowy VIII do 2 połowy IX w. Ponadto znaleziono żelazny nożyk i kulisty, rozcięty od dołu guz, być może dzwonek z uprzęży końskiej.

Nie stwierdzono starszej warstwy kulturowej poprzedzającej założenie wczesnośredniowiecznego cmentarzyska, choć w nasypach kurhanów wysypują bardzo nieliczne materiały neolityczne.